

PISMO SMIRNČANOM

Ignacij, imenovan tudi Teofor, Cerkvi v azijski Smirni: Cerkvi Boga Očeta in ljubljenega Jezusa Kristusa, ki je dosegla usmiljenje v vsakem milostnem daru, ki je polna vere in ljubezni, ki ne pogreša nobenega milostnega daru, ki je Boga nadvse vredna in svetonosna – najlepši pozdrav v brezgrajnem duhu in Božji besedi.

1. 1. Slavim Jezusa Kristusa, Boga, ki vam je podelil takšno modrost. Spoznal sem namreč, da ste popolnoma trdni v neomajni veri, kakor pribiti na križ Gospoda Jezusa Kristusa po mesu in duhu ter utrjeni v ljubezni po Kristusovi krvi, da ste dosegli popolno gotovost glede našega Gospoda, ki je po mesu resnično iz Davidovega rodu, Božjega sina po Božji volji in moči, ki se je resnično rodil iz Device, bil krščen od Janeza, da bi izpolnil vsako pravičnost, 2. ki je bil pod Poncijem Pilatom in četrtnim oblastnikom Herodom resnično križan, za nas, v mesu – in od tega sadu (izviramo) mi, po Njegovem, od Boga blagrovanem trpljenju, – da bi po svojem vstajenju za vekomaj dal znamenje svojim svetim in zvestim, tako med Judi, kot med pogani, v enem telesu svoje Cerkve.

2. 1. Kajti vse to je pretrpel zaradi nas, da bi bili rešeni. In resnično je trpel, kakor se je resnično obudil, ne, kakor pravijo nekateri neverujoči, da je namreč na videz trpel: oni sami so videz; in kakor mislijo, tako se jim bo tudi zgodilo, ker so breztelesni in demonski.

3. 1. Jaz namreč vem, da je po vstajenju bil v mesu, in verujem, da je v mesu. 2. In ko je prišel k Petrovim tovarišem, jim je rekel: »Primito, potipajte me in poglejte, da nisem netelesen demon« In takoj so se ga dotaknili in verovali, ko so se zedinili z Njegovim mesom in duhom. Zato so tudi prezirali smrt in se znašli nad smrtjo. 3. Po vstajenju je jedel in pil z njimi kot tak, ki ima meso, čeprav je duhovno zedinjen z Očetom.

4. 1. Opozarjam vas na to, ljubi, čeprav vem, da tudi vi tako mislite. Obvarovati vas hočem pred zvermi v človeški podobi, ki jih ne le ne smete sprejemati, ampak se, če je to mogoče, z njimi ne smete niti shajati; samo moliti morate zanje, da se kako spreobrnejo, kar pa je težko. Oblast nad tem ima Jezus Kristus, naše resnično Življenje. 2. Če je namreč naš Gospod storil to le na videz, tudi jaz le na videz nosim verige. Zakaj sem torej samega sebe izročil v smrt ognju, meču, zverem? Toda blizu meča pomeni blizu Boga; sredi zveri, sredi Boga, le da je v imenu Jezusa Kristusa. Da bi trpel z Njim, vse prenašam, saj me krepi On, ki je postal popoln človek.

5. 1. Nekateri ga tajijo, ker ga ne poznajo, ali bolje rečeno, On jih je zatajil, ker so raje zagovorniki smrti kakor resnice. Teh niso prepričale niti prerokbe niti Mojzesova postava, do zdaj jih ni prepričala niti blagovest niti trpljenje vsakega izmed nas. 2. Kajti tudi o nas mislijo enako. Kaj mi namreč koristi, če kdo mene hvali, o mojem Gospodu pa govori svetoskrunsko, ko ne priznava, da je nosil meso? Kdor tega ne priznava, ga je popolnoma zatajil in nosi mrliča. 3. Njihovih imen pa se mi ni zdelo primerno zapisati, ker so pač neverujoča. Naj se mi tudi ne zgodi, da bi jih omenil, dokler se ne spreobrnejo k Trpljenju, ki je naše Vstajenje.

6. 1. Naj se nihče ne da zavesti! Če nebeška bitja, veličastvo angelov ter vidni in nevidni vladarji ne bodo verovali v Kristusovo kri, tudi njih čaka sodba. Kdor more dojeti, naj dojame! Položaj naj ne dela nikogar prevzetnega! Kajti vse je vera in ljubezen, ki ju nič ne presega. 2. Poglejte tiste, ki drugače mislijo o milosti Jezusa Kristusa, ki je prišla k nam, kako so nasprotni Božjemu

namenu Ni jim mar ljubezen, ne vdova, ne sirota, ne stiskani, ne zvezani, ne oproščeni, ne lačni in ne žejni.

7. 1. Evharistije in molitve se vzdržujejo, ker ne priznavajo, da je evharistija meso našega

Odrešenika Jezusa Kristusa, ki je trpelo za naše grehe in ga je Oče po dobroti obudil. Tisti, ki ugovarjajo Božjemu daru, umirajo sredi razpravljanja. Koristno pa bi bilo zanje, da bi ljubili, tako da bi bili tudi deležni vstajenja. 2. Spodobi se torej, da se mi takih ogiblujemo in ne govorimo o njih ne zasebno ne v javnosti, ampak da se držimo prerokov, zlasti pa blagovesti, v kateri nam je jasno razodeto Trpljenje in dopolnjeno Vstajenje. Razcepov pa se ogibajte kot počela zla!

8. 1. Vsi hodite za škofom kakor za Jezusom Kristusom in za starešinami kakor za apostoli; in diakone spoštujte kot Božjo zapoved! Nihče naj brez škofa ne dela ničesar, kar je v zvezi s Cerkvijo! Tisto evharistijo imejte za pravo, ki se izvrši pod škofom ali komur on dovoli. 2. Kjer nastopi škof, tam naj bo občestvo, kakor je celostna Cerkev tam, kjer je Jezus Kristus. Brez škofa ni dovoljeno niti krščevati niti prirejati agape; kar pa on odobri, to ugaja tudi Bogu, da bo tako zanesljivo in trdno vse, kar počenjate.

9. 1. Pametno je, da se spet streznimo in spreobrnemo k Bogu, dokler je še čas. Dobro je, priznavati Boga in škofa. Kdor časti škofa, tega časti Bog; kdor dela kaj skrivaj pred škofom, služi hudiču. 2. Vse torej po milosti prejmite v obilju; saj ste vredni. V vsem ste poživali mene, vas pa Jezus Kristus. Ljubili ste me, ko me ni bilo pri vas in ko sem bil.

Povrne naj vam Bog, zaradi katerega vse potrpite in ki ga boste zato deležni.

10. 1. Prav ste storili, da ste sprejeli Filona in Reja Agatopoda, ki sta me spremila zaradi Boga, kot strežnika Kristusa Boga. Tudi onadva se zahvaljujeta Gospodu za vas, ker ste ju na vse načine poživali. Nič od tega se vam ne bo izgubilo. 2. Odkupnina za vas sta moj duh in moje vezi, ki jih niste domišljavo prezirali in se jih niste sramovali. In tudi vas se ne bo sramoval Jezus Kristus, popolna zvestoba/vera.

11. 1. Vaša molitev je dosegla Cerkev v sirski Antiohiji, od koder (odveden) v Bogu nadvse ljubih vezeh vse pozdravljam, čeprav nisem vreden, da bi bil od tam, ker sem zadnji med njimi; toda Volja me je spoznala za vrednega, ne po moji vesti, ampak po Božji milosti, ki jo želim prejeti v popolnosti, da po vaši molitvi postanem deležen Boga. 2. Da bo torej vaše delo postalo popolno na zemlji in v nebesih, se za vašo Cerkev spodobi, da izvoli v Božjo čast Božjega poslanca, da pojde v Sirijo in se razveseli z njimi, ker uživajo mir in so spet prejeli lastno veličino ter se jim je ozdravilo krhko Telo. 3. Vredno Boga se mi torej zdi, da pošljete koga izmed svojih s pismom, da po viharnih dnevih z njimi proslavi mir, ki jim ga je Bog poslal, in to, da so po vaši molitvi že srečno prispeli v pristan. Ker ste popolni, tudi popolno mislite. Če hočete namreč dobro ravnati, je Bog pripravljen, da vam to nakloni.

12. 1. Pozdravlja vas ljubezen bratov v Troadi, od koder vam tudi pišem po Buru, ki ste ga poslali z menoj skupaj z Efežani, svojimi brati – Buru, ki me je v vsem poživil. Ko bi le vsi posnemali njega, ki je zgled služenja v Bogu! Milost ga bo poplačala v vsem. 2. Pozdravljam škofa, vrednega Boga, starešinstvo, vredno Boga, svoje soslужabnike diakone in vse druge posamič in skupaj v imenu Jezusa Kristusa ter v Njegovem mesu in Njegovi krvi, trpljenju in vstajenju po mesu in duhu, v edinosti z Bogom in z vami. Vselej naj bodo z vami milost, usmiljenje, mir in stanovitnost.

13. 1. Pozdravljam družine svojih bratov z ženami in otroki vred in device, ki se imenujejo vdove. Bodite pozdravljeni v moči Duha! Pozdravlja vas Filon, ki je z menoj. 2. Pozdravljam hišo Tavije, ki ji želim, da bi se utrdila v veri in ljubezni, po mesu in duhu. Pozdravljam Alko, ime, ki v meni zbuja hrepenenje, Dafna, ki mu ni enakega, Evtekna in prav vse po imenu. Pozdravljeni v Božji milosti!

Prevedla Fran Omerza in Gorazd Kocijančič.